

construccions. A Sant Miquel de Terrassa, obra suposada del segle VI, hi ha una tècnica de tradició bizantina; l'adaptació de les cúpules significa una modificació en la tradició constructiva que forçosament les vivendes humanes haurien de senyalar. De totes maneres, la modificació més decisiva ve amb la incorporació de l'estil romànic. A Catalunya la influència europea a través de l'imperi carolingi el separa de la tònica estilística d'altres terres ibèriques, que tenen més aviat influències arabesques. No es coneix gran cosa de les construccions vulgars perquè tot ha estat reconstruït posteriorment i sols en podem parlar per deducció dels monuments i esglésies de l'època. Els carrers deuen ésser estrets i torts i amb poques condicions de llum i higiene; al mateix temps, és probable que moltes d'aquestes construccions de poble no fossin construïdes amb parets de fang, tal com s'estilava sovint encara dintre el segle passat; el feudalisme estava en acció i els cabals no serien gaire abundants entre els vassalls dels senyors; això hauria afavorit encara la desaparició de les vivendes del període romànic que amb poca consistència no han pogut resistir gaire la força del temps. Sols alguns castells i cases senyoriales podrien donar-ne mostra si no fos que han estat superposades altres construccions i és difícil provar o destriar les restes antigues. La casa Sobies de Tàrrega i algunes coses de la Torre de Cellers (Parets del Vallès)—almenys les construccions del darrera la casa—és segurament de l'època romànica.

Quan comencem a trobar testimonis indubtables i encara actualment ben forts de la vivenda humana, és en el segle XIII i ençà que, hi abunden supervivències. La nova modalitat de l'estil gòtic el trobem encara en moltes bandes; a Granollers mateix, a la casa del darrera l'església, dos finestrals (ara a la Biblioteca) ens parlaven de les construccions d'aquella època. Altres finestrals granollerins del mateix temps i posterior ens donen mostra de la vivenda humana en el període gòtic. Com sempre en les antigues habitacions, la fusta preponderava en la construcció dels trespols, que aleshores la fusta del país era prou abundant, que ornamentava el sostre amb els embigats i era prodigada en les teulades. Segons les contrades, naturalment, sofria alguna modificació o bé per la qualitat dels materials emprats que calia usar els més avinents, o bé per la forma que adoptaven, ja que en contrades pirenenques, per exemple, les estructures són sempre diferents i en les teulades sobre tot, que és necessari siguin pendents per evitar el pes de la neu acumulada.

(Acabarà)